

SN

Okt 15

XIII-1139a

IV/5483

HUNGARYINDUSTRY
Mining/1700/
/1706a/2/ROMANIATWO ACCIDENTS AT THE VÁRPALOTA COAL MINES.

SOURCE SALZBURG: Young miner from western Hungary who came to Austria in mid-July 1955.

DATE OF OBSERVATION: March and May 1955.

SUMMARY: One miner was seriously burned during an explosion in March 1955, and there was little hope for his recovery. Another miner died from carbon dioxide poisoning in May of the same year.

Although it was obvious that in both cases the mining enterprise was responsible, because of neglecting adequate safety measures, the enterprise alleged that the miners themselves were to be blamed.

CORRESPONDENTS' COMMENT: Source's friend was a witness to the first accident, while the second happened at source's working place.

EVALUATION COMMENT: This report deals with UNCONFIRMED cases which are, however, very typical of the present conditions prevailing in Hungarian coal mines as well as of the regime's inhuman and unfair approach to work accidents. Previous reports (4-15/55) mentioned already an easing of travel restrictions between the two satellite countries.

X X X

A VÁRPALOTAI Szénbányászati TRÖSZT "Ósi" akna területén, a 70-es fronton, 1955 márciusában súlytőlégrobbanás következtében egy ember súlyosan összeégett.

A munka megindítása előtt a frontmester /NU/ az előírás-hoz híven benzin biztonsági lámpával megvizsgálta a levegő metángáz tartalmát és bár a lámpa jelzett metángázt, a frontmester kiadta az utasítást, hogy a munkát kezdjék el, miután a metángáz begyújtották.

A munka megindítása előtt közvetlenül, az egyik munkás /NU/ az előírt módon be akarta gyújtani a metángázt, amikor súlyos robbanás történt.

/more/

Mivel a többi munkes előzőleg lehasalt szerencsére csak a begyújtást végző munkás szenvedett nagyobb sérüléseket.

A robbanás következtében a fejétől a derekáig súlyos, részben másod, részben harmadfoku égési sebeket szenvedett. A robbanás után a szerencsétlen munkást azonnal kórházba szállították, de életbenmaradására és felépülésére nem sok remény volt.

A vizsgálatot megindító bányarendészet megállapította a felelőség csakis a szerencsétlenül járt munkást terheli, mivel a frontmester vizsgálata és a begyújtás között majdnem egy fél óra idő telt el és a munkásnak kötelessége lett volna a frontmestert felkérni hogy megegyeszer vizsgálja meg a metángáz tartalmát és csak azután lett volna szabad a begyújtást elvégeznie.

Az esetnek a forrás egyik barátja szemtanuja volt.

Ugyanez év májusában a Ferenc akna területén egy halálos kimeneteli szerencsétlenség is történt.

Az egyik vasárnapi műszak befejezése után egy ember nem tért vissza a bányából, de hiányzása nem tűnt fel senkinek sem. Az ember eltűnése csak akkor derült ki, amikor a következő napi műszakra nem jelent meg és senki sem tudott hollétéről.

Holttestét csak a rákövetkező pénteken találták meg, az akna egyik széndioxidtól fertőzött ereszkéjben. A bányarendészet megállapítása szerint ebben az esetben is a halottat terhelte a felelőség, mivel nyilvánvaló volt, hogy műszak alatt aludni akart, és hogy elbujhasson a széndioxidtól fertőzött ereszkét választotta.

A valóság azonban az volt, hogy a szerencsétlenül járt bányász csak röviddel ezelőtt került át a bányásziskoláról és nyilván eltévedt az új munkahelyén, amikor a fertőzött részbe ment. Mivel villanylámpa volt nála nem vehette észre, hogy széndioxid tartalmi ereszkébe került és ott rosszul lett, még mielőtt észrevehette volna a tévedését.

A forrás véleménye szerint, a felelőség feltétlenül és csakis a bányavezetőséget terheli, mert elmulasztották az ereszkét kellőképpen elzárni, vagy legalább is, veszélytjelző táblák kifüggesztését elrendelni.

A szerencsétlenség felfedezését követő napon már eldeszkázták a veszélyes területet és ezzel, mintegy bevallották, hogy súlyos mulasztást követtek el.

End.